

[M. Sig Steffensen.]

dem også på andre områder. Jeg tror, det ville betyde en lykkelig udvikling også her i landet.

Men som sagt — jeg giver princippet i lovforslaget min tilslutning, og jeg ønsker den højtærede statsminister til lykke med dette foretagende. Vi håber, det vil give et godt resultat.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg vil gerne sige tak til de demokratiske ordførere for den tilslutning, de her har givet til det lovforslag, som er til behandling.

Det er jo så ligetil, at der er en del ting, der må behandles i et udvalg, og jeg er også villig til at drøfte og give oplysning om alle enkeltheder under lovforslagets udvalgsbehandling. Jeg var i og for sig klar over, at alverdens ting kunne der vel ikke blive at fremføre i dag, fordi lovforslaget jo har gennemgået en ret omfattende behandling i de forskellige partier, inden det blev fremsat.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen sagde i forbindelse med sin omtale af koncessionsudkastets §§ 15 og 17, at de var meget indviklede og vanskelige at forstå. Deri giver jeg det ærede medlem ret, men det vil vel altid være tilfældet, når der er tale om så indviklede skattetekniske problemer som disse. Der har jo været ført forhandlinger herom med finansministeriet og skattedepartementet, så jeg tror, at også det ærede medlem, når vi når dertil, vil give sin tilslutning.

Derimod forstod jeg, at der i § 17 var noget, som det ærede medlem var betænkelig ved, nemlig udformningen af § 17, stk. 4, hvori anvendes udtrykket „en rimelig pris“. Heroverfor kan jeg henvise til, at i den skrivelse, der er sendt fra statsministeriet til „Nordisk Mineselskab A/S“, har vi netop gjort opmærksom på, at der måske på dette punkt er ting, som bør tages op til overvejelse. Jeg skal være meget villig til at gå ind i en sådan forhandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Der er i forbindelse med denne sag blevet gjort to synspunkter gældende. Det ene blev gjort gældende af det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, som mente, at jeg havde været altfor pessimistisk — og det er vel noget, det ærede medlem skal mene. Jeg må indrømme, at jeg ganske deler den opfattelse, som såvel det ærede medlem

hr. Stegger Nielsen som det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen gav udtryk for: at her er der i virkeligheden tale om noget meget risikabelt i økonomisk henseende. Det er ganske givet, og hvis jeg ikke nu havde benyttet lejligheden til at gøre opmærksom på de problemer, der kan opstå i forbindelse med klima, brydning, besejling o. s. v., ville jeg nærmest have følt mig som en person, der kunne karakteriseres ved den kendte vending: den er en skælm, der giver mere, end han har. Det er rigtigt — som der er peget på —, at det er rige forekomster, der er fundet, men det hindrer ikke, at klima, besejling, brydning o. s. v., som jeg har nævnt, gør, at det bliver et risikabelt foretagende.

Vi kunne vel allesammen have ønsket — som det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen var inde på —, at vi havde kunnet danne et rent dansk selskab. Det lod sig altså ikke gøre af de grunde, som også det ærede medlem pegede på, og derfor har vejen altså været den, at det i første række var dansk kapital og indsigt, vi spurgte efter, og derefter nordisk og til sidst canadisk, som den særlig indsigtfulde part i dette samarbejde.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) udtalte ønsket om, at vi skulle have haft Norge med; jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at vi fra statsministeriets side har givet tilbud til nordmændene, men de ønskede ikke at være med. Om det ærede medlem så har ret i sin formodning om, at den revolution, der, som det ærede medlem udtrykte sig, er forestående i næringslivet i Norge, har gjort, at de er blevet bange, kan jeg ikke vide, men det glæder mig, at det ærede medlem er opmærksom på dette problem; jeg er det selv i allerhøjeste grad! Men nordmændene har altså fået tilbudet, netop fordi vi gerne ville lægge sagen i et nordisk plan.

Jeg går ud fra, at jeg vist egentlig er fritaget for at svare på det, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen sagde om det canadiske selskab; men for at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at der her er tale om et rent canadisk selskab, hvis position er anerkendt over hele verden. Når det ærede medlem siger til mig, at det lovforslag, jeg har fremsat i den foreliggende skikkelse, i virkeligheden er en national skændsel, så ville folk, der ikke kender det ærede medlem, vel nok sige: